
Korusarjan suunnittelu

omalle yritykselle

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Muotoilun koulutusohjelma

Visamäki, kevät 2014

Venla Viksten

VISAMÄKI

Muotoilun koulutusohjelma

Lasi ja keramiikka

Tekijä

Venla Viksten

Vuosi 2014

Työn nimi

Korusarjan suunnittelu omalle yritykselle

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyön aiheena oli korusarjan suunnittelu omalle tulevalle yritykselle. Työn tavoitteena oli käydä läpi korusarjan suunnittelun ja valmistuksen eri vaiheet. Kilpailun ja markkinoiden selvittämiseksi työssä on tutkittu keraamisten korujen valmistajia ja markkinoilla olevia keraamisia koruja Suomessa. Työssä on perehdytty myös siihen, minkälainen on suomalaisen korun historia.

Opinnäytetyössä hyödynnettiin omaa kokemuseräistä tietoa markkinoilla olevista keraamisista koruista. Työssä on vertailtu korutaiteen ja korumuotoilun eroja. Korutaiteen ja korumuotoilun erojen selvittäminen auttoi suunnitteluprosessissa. Opinnäytetyössä on esitelty myös niitä asioita, joita tulee ottaa huomioon oman yrityksen perustamisessa. Työssä on selvitetty lyhyesti tuleva yritys ja esitelty joitakin yrityksen tuotteita.

Menetelminä opinnäytetyössä pääpaino oli omilla havainnoinneilla ja testauksilla. Näiden tukena käytettiin sähköisiä ja painettuja lähteitä sekä omaa kokemuseräistä tietoa.

Työn tuloksena syntyi korusarja, jota jatkossa voi kehittää ja suunnitella eteenpäin. Korusarjaa ei valmisteta valmiiksi korusarjaksi tässä opinnäytetyössä.

Avainsanat Keramiikka, siirtokuva, korumuotoilu, korusarja, pintakuviointi

Sivut 32 s.

VISAMÄKI

Degree Programme in Design

Author

Venla Viksten

Year 2014

**Subject of Bachelor's thesis
Company**

Designing a Jewelry Collection for Own

ABSTRACT

This thesis examines the process of designing a jewelry collection for the author's own company. The purpose of the thesis is to go through the process of designing and producing a jewelry collection. The thesis also examines the competition and market situation of ceramic jewelry in Finland. The thesis focuses on ceramic jewelry that is similar to the collection produced in this thesis. The thesis also discusses the history of Finnish jewelry.

The thesis utilizes the author's own experiences of the jewelry market in Finland. It also discusses the differences between jewelry art and jewelry design. Comparing jewelry design and jewelry art helps in the design process. The thesis also examines what has to be considered when establishing your own company. The thesis presents the upcoming company and its products. The primary research methods in the thesis are observations and testing. Both digital and printed sources have been used to support these methods.

The end result of the thesis is a jewelry collection which can be developed and designed further in the future. The collection is not made into a finished series in this thesis.

Keywords Ceramics, transfer picture, jewelry design, jewelry collection, surface patterning

Pages 32 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
1.1	Kysymyksenasettelu.....	1
1.2	Menetelmät	2
1.3	Rajaus	2
1.4	Viitekehys	3
2	VENLA VIKSTEN TMI	4
2.1	Yrityksen perustaminen.....	4
2.2	Tuotteet.....	5
2.3	Kohderyhmä ja markkinat	7
2.4	Omat korut.....	8
3	KORU.....	11
3.1	Korutaide ja korumuotoilu.....	11
3.2	Suomalainen koru	12
3.3	FROM THE COOLEST CORNER Nordic Jewellery –korunäyttely.....	13
3.4	Keraamisen korun valmistajia Suomessa	13
3.4.1	Mervi Kurvinen (1947)	13
3.4.2	Aune Siimes (1909-1964)	16
3.4.3	Karoliina Tuovinen	16
4	KORUMALLISTON SUUNNITTELU JA VALMISTUS	19
4.1	Suunnittelun lähtökohdat.....	19
4.1.1	Pop-taide	19
4.1.2	Sarjakuvat.....	19
4.2	Suunnittelu ja valmistus	24
4.3	Korun väri ja muoto	26
4.4	Tekniikat	28
5	TULOKSET, ARVIOINTI JA POHDINTA.....	30
5.1	Tulokset	30
5.2	Arviointi ja pohdinta	31
	LÄHTEET	33

1 JOHDANTO

Opinnäytetyön aihe on korusarjan suunnittelu omalle tulevalle yritykselle. Yritys valmistaa yritystoiminnan alussa pääasiassa koruja. Opinnäytetyössä kerrotaan lyhyesti tulevasta yrityksestä ja esitellään yrityksen joitakin tuotteita.

Tässä opinnäytetyössä perehdyn myös korutaiteen ja korumuotoilun eroihin. Erojen tunnistaminen korutaiteessa ja -muotoilussa auttaa minua tulevaisuudessa korujen suunnittelussa. Tällä hetkellä yritys valmistaa ainoastaan korumuotoiluun painottuvia tuotteita. Tulevaisuudessa aion myös laajentaa korumuotoilun lisäksi yrityksen tuotteita korutaiteeseen painotuviksi.

Suunnittelun lähtökohtina korusarjalle käytän pop-taidetta ja siihen liittyviä sarjakuvia. Opinnäytetyössä pohdin, mitä pop-taide on ja mikä on sille ominaista. Työssä tutkin keraamisen korun valmistajia Suomessa ja selvitän, minkälaisia keraamisia koruja on markkinoilla Suomessa.

Opinnäytetyössä selvitän suunnittelu- ja valmistusprosessin vaiheet. Keron menetelmistä, joita aion käyttää. Lisäksi selvitän värien, muodon, materiaalin ja tekniikoiden valinnan.

1.1 Kysymyksenasettelu

Opinnäytetyössäni perehdyn pop-taiteeseen. Pohdin, mitä on pop-taide ja mitkä piirteet ovat sille ominaisia. Tutkin sarjakuvien visuaalista ilmettä ja niiden yhteyttä pop-taiteeseen. Vertailen korutaidetta ja korumuotoilua. Pääkysymyksen alle asetan alakysymyksiä, joihin pyrin vastaamaan opinnäytetyössäni. Alakysymysten asettelu auttaa opinnäytetyöni suunnitteluprosessissa. Opinnäytetyössäni pyrin vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

Pääkysymys:

Minkälainen on oman yritykseni mallistoon tuleva koru?

Alakysymykset:

Mitä on pop-taide ja mitkä piirteet ovat sille ominaisia?

Minkälaisia suomalaisten tekijöiden keraamisia koruja on markkinoilla?

Minkälainen on suomalainen koru ja mikä on sille tunnusomaista?

Mikä ero on korutaiteella ja korumuotoilulla?

1.2 Menetelmät

Aineistoa hankin sähköisistä ja painetuista lähteistä. Aineiston tukena opinnäytetyössä käytetään omia havainnoiteja ja kokemuksia sekä testauksia. Hankin tietoa suomalaisista keraamisen korun valmistajista sähköisistä ja painetuista lähteistä. Pystyn vertailemaan kilpailua selvittämällä, minkälaisia keraamisia koruja on jo markkinoilla. Tärkeää on myös selvittää mitä tekniikoita on käytetty markkinoilla olevissa koruissa. Tällä tavalla pystyn jatkossa arvioimaan omien tuotteideni mahdollisuuksia markkinoilla. Havainnollistan opinnäytetyön suunnittelu- ja valmistusprosessia kuvien avulla.

1.3 Rajaus

Rajaan aiheeni pop-taiteeseen ja siihen pohjautuviin sarjakuviin. Käsittelem omiin kokemuksiin perustuvaa tietoa keraamisista Suomessa markkinoilla olevista koruista. Tämän tueksi tutkin suomalaisia keraamisen korun valmistajia ja heidän käyttämiään tekniikoita sekä suomalaisen korun historiaa. Rajaan suunnittelun ja valmistuksen vain mallien suunnitteluun. Korusarjan tulevaa tuotesuunnittelua käsittelem tulosten perusteella. Esittelen yrityksen perustamiseen liittyviä asioita. En käsittele oman yritykseni perustamista. En myöskään valmista korusarjaa valmiiksi korusarjaksi asti.

1.4 Viitekehys

Kuvio 1. Viitekehys. Jäsentelen opinnäytetyössäni käsiteltävät asiat omiin ryhmiinsä. Kuvaan väreillä samaan ryhmään kuuluvia opinnäytetyössä käsiteltäviä asioita.

2 VENLA VIKSTEN TMI

Tuleva yritykseni Venla Viksten Tmi valmistaa keramiikkaa käsinrakenustekniikalla käyttämällä erilaisia pinnankuvioinnin tekniikoita. Kerron tuotteista ja pinnankuvioinnista myöhemmin kohdassa 2.2. Olen opiskellut Hämeen ammattikorkeakoulussa ja Forssan ammatti-instituutissa erilaisia pinnan kuviointitekniikoita, kuten siirtokuvakoristelua. Olen itsenäisesti syventänyt taitojani ja tekniikkaa tiettyjen koristelutekniikoiden, kuten erilaisten enkopikoristelutekniikoiden osalta.

2.1 Yrityksen perustaminen

Olen suorittanut Hämeen ammattikorkeakoulussa opiskeluaikana liiketoiminnan kursseja sivuaineena. Tulevan yritystoiminnan kannalta myös valinnaisaineisiin tuntui sopivalta valita starttihautomo-opinnot. Liiketoiminnan puolella opiskellut kurssit ovat auttaneet oman liiketoiminnan suunnittelussa ja kehittämisessä. Perehdyin liiketoimintaosaamisen perusteisiin seuraavilla opintojaksoilla: henkilöstöjohtaminen ja yrittäjän juridiikka, talousosaamisen perusteet sekä asiakas- ja markkinointiosaaminen. Starttihautomossa opiskelija selvittää omaan tulevaan yritystoimintaan liittyviä asioita konkreettisesti. Toiset opiskelijat tukevat ja antavat erilaisia näkökulmia yrityksen perustamiseen liittyvissä asioissa.

Yritystä perustettaessa täytyy miettiä yrityksensä liiketoimintasuunnitelmaa. Liiketoimintasuunnitelmassa täytyy miettiä omaa osaamista, jonka avaintekijöinä ovat ammattitaito ja koulutus. Seuraavaksi siinä tulee kertoa yrityksen tuotteesta tai palvelusta, joka on riippuvainen ammattitaidosta ja osaamisesta. Näiden lisäksi tulee yrityksen toimintaa miettiä asiakkaan ja markkinoiden näkökulmasta. Tulee ottaa huomioon kilpailijat ja miettiä suunnitelmallisesti yrityksen kehittämistä. Myös investointi- ja kannattavuuslaskelma on tehtävä. (Walakky n.d.)

Yrityksen perustaminen on monivaiheinen prosessi. Yritysideaa ja yrittäjäksi ryhtymistä saattaa hautoa mielessään pitkäänkin. Aluksi yritysidea saattaa olla hyvinkin epämääräinen, mutta se kypsyy suunniteltaessa konkreettisiksi suunnitelmiksi ja laskelmiksi. Yritysideaa voi siis sanoa tavallaan siemeneksi ja ensihahmotelmaksi. Yritysidea on lähtökohta.

Varsinaista liikeideaa edeltää juuri tämä yritysidea. Liikeidea kertoo, mihin yrityksen olemassaolo perustuu tai miksi yritys on tarkoitus perustaa. Omassa tapauksessani yritysideana toimivat tuotteet. Yritysidea voi myös olla palvelu tai tuotteen ja palvelun yhdistelmä. Yritysidea on vasta ensimmäinen oivallus. Ideaa täytyy arvioida ja kehittää. Yritysideasta syntyy jalostamalla varsinainen liikeidea, joka toimii yrityksen kulmakivenä. Liikeidea vastaa kolmeen pääkysymykseen: mitä, kenelle ja miten?

Perusfilosofia yrityksessä on yrityksen tapa toimia. Yrityksen perusfilosofiaan heijastuvat mm. yrityksen arvot. Perusfilosofia ilmenee yleensä toiminta-ajatuksena. Toiminta-ajatus kertoo, miksi yritys on olemassa tai miksi se on tarkoitus perustaa.

Tärkeä valinta toiminta-ajatuksen lisäksi on yrityksen imagon eli asiakkaan yrityksestä saaman mielikuvan valinta. Yrittäjän kannattaa jo alkuvaiheessa pohtia sitä, millaisen kuvan haluaa antaa yrityksestään asiakkaille. Imago vaikuttaa myöhemmin esimerkiksi yrityksen markkinointiin. (jyu n.d.)

Markkinoinnin kehittämisessä tulee ottaa huomioon mahdollisten asiakkaiden tarpeet ja toiveet. Markkinoilta löytyy erilaisia asiakasryhmiä eli segmenttejä, joiden tarpeet ja ostotavat poikkeavat toisistaan. Customer orientation- ajattelussa eli asiakaskeskeisessä ajattelussa yritys pyrkii tyydyttämään monen eri asiakasryhmän tarpeita valmistamalla ja myymällä useita erityyppisiä tuotteita. Pienellä yrityksellä oikea ratkaisu saattaa olla keskittyminen yhteen tai kahteen asiakasryhmään. Jos yritys tuntee asiakkaan tarpeet, ostotottumukset ja arvostukset, pystyy pienikin yritys tyydyttämään ostajan vaatimukset kilpailijaa paremmin. (Bergström & Leppänen 2009, 14.)

2.2 Tuotteet

Tulevassa yrityksessä valmistetaan pääasiassa koruja. Käyttö- ja koriste-esineitä valmistetaan vähemmän. Käytösesineet painottuvat astioihin ja niihin liittyviin tuotteisiin (kuva 1.). Koriste esineinä mainittakoon veistokset ja veistosmaiset esineet (kuva 2.).

Kuva 1. Käsirakennustekniikalla vahaenkopikoristelutekniikkaa käyttämällä valmistettuja pulloja.

Kuva 2. Käsirakennustekniikalla muottia apuna käyttämällä valmistettu Naama-koriste-esine.

Olen tällä hetkellä keskittynyt korumuotoiluun. Korumuotoilussa koru valmistetaan siten, että huomioon otetaan korun käytettävyys. Korutaiteessa keskitytään koruun taiteen näkökulmasta. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 4.) Koru voi olla esimerkiksi niin iso, että sen käytettävyys on hankalaa, mutta taiteen näkökulmasta se on kaunis ja näyttävä.

Tulevaisuudessa olen ajatellut laajentaa toimintaa korumuotoilun lisäksi myös korutaiteeseen. Koruun voi liittää korumuotoilussakin muita materiaaleja, kuten metallia, nahkaa tai luonnonmateriaaleja. Korutaiteessa olen ajatellut lisätä muun muassa näitä materiaaleja koruihini.

2.3 Kohderyhmä ja markkinat

Tämän korusarjan suunnittelussa kohderyhmänäni ovat nuoret, 15-30-vuotiaat naiset, joita miellyttää sarjakuvamainen kerronta. Oma myyntikokemus auttaa kohderyhmän sekä asiakkaan tarpeiden ja toiveiden pohdinnassa. Yleisesti kaikessa korumuotoilussani kohderyhmä on laajempi. Koru miellyttävät eri ikäryhmien ihmisiä. Korut on suunnattu ihmisille, jotka arvostavat käsityötä ja keramiikassa käytettäviä kiinnostavia yksityiskohtia. Yhtenäisenä tekijänä tuotteille on pinnankoristelu monipuolisesti erilaisia tekniikoita käyttäen.

Suomalaisia keraamisia koruja on markkinoilla paljon. Omien myyntikokemusten mukaan lähes jokainen pienyrittäjä, käsityöharrastaja tai muotoilija, joka valmistaa keraamisia tuotteita, myy myös keraamisia koruja. Koruja löytyy markkinoilta paljon ja niitä on tehty erilaisilla tekniikoilla. Omiin kokemuksiin perustuvilla havainnoilla olen huomannut, että erikoisemmat tekniikat, kuten mustasavustus ja siirtokuvat, kiinnostavat asiakkaita. Näitä edellä mainittuja tekniikoita olen muun muassa käyttänyt korujen valmistuksessa.

Vierailin Good Fellows -sarjakuva-alan erikoisliikkeessä Helsingissä opinäytetyöprosessin aikana. Keskustelin liikkeen omistajan kanssa opinäytetyöstä ja korusarjani suunnittelusta. Omistaja oli sitä mieltä, ettei tämän tyyliä koruja kannata tarjota jälleenmyyntiin vastaavanlaisiin liikkeisiin. Omistajan kertomus perustui siihen kokemukseen, että hänellä oli ollut myynnissä Viivi & Wagner -aiheisia koruja. Omistajan kertomuksen mukaan hän ei ollut myynyt niitä paljoakaan.

Kuvittelisin, että tämänkaltaisista liikkeistä ostaja ei etsi koruja vaan enemmän itse sarjakuvia ja niihin liittyvää kirjallisuutta. Korujen ostajakuntaa ei siis liiku tämän tyyppisissä liikkeissä. Omistaja kehottikin tarjoamaan koruja jälleenmyyntiin isompiin yrityksiin sekä enemmän koruille suunnattuihin liikkeisiin.

2.4 Omat korut

Olen suunnitellut ja valmistanut koruja käyttämällä erilaisia pinnan kuvioinnin tekniikoita. Tekniikkoina olen käyttänyt muun muassa siirtokuva- (kuva 3.), enkopi- (kuva 4.) ja reliefitekniikkaa (kuva 5.). Koruista kerron tarkemmin sivulla 11.

Kuva 3. Siirtokuvilla koristeltujen Retro- korusarjan koruja.

Kuva 4. Erilaisilla enkopikoristelutekniikoilla valmistettuja korunappeja.

Kuva 5. Reliefiteknikalla valmistettuja Appelsiini- korusarjan riipuksia.

Lasitteissa käytän samaa pohjareseptiä, johon lisään haluamani pigmentit tai oksidit tuomaan värin. Massana käytän korkean polton samotitonta vaaleaa massaa. Samotiton massa sopii käsinrakennustekniikalla valmistetuille pienille esineille. Korumuotoilussa täytyy ottaa huomioon, että esine on pieni ja sitä tarkastellaan läheltä. Yksityiskohdat täytyy suunnitella ja valmistaa tarkasti.

Kokemuksieni mukaan omassa korumuotoilussani samotiton massa on parempaa kuin samotillinen. Samotillisessa massassa samotti voi häiritä viimeistely vaiheessa, koska se jättää pinnan rosoiseksi. Tämä voi häiritä muun muassa siirtokuvien asettelua sekä raapia tai tehdä ei-toivottuja koloja reliefi kuvioissa.

Aikaisempia valmistamiani koruja on myytävänä käsityökeskus Sigridin myymälässä Forssassa. Tammikuussa 2011 perustettu Käsityökeskus Sigridin osuuskunta koostuu 12 jäsenestä, jotka ovat eri alojen kädentaitajia. Kaikenlainen taide- ja käsityötoiminta liittyy osuuskunnan toimenkuvaan ja mainittakoon keskeisimpänä Forssan kehäämöalueella sijaitseva 12.3.2011 avattu käsityömyymälä. (Sigrid info n.d.) Myymälässä parhaiten kaupaksi ovat menneet korut, joissa on käytetty pinnan kuviointiteknikkana siirtokuvia.

Olen käynyt myös erilaisissa myyntitapahtumissa myymässä korujani Kanta- Hämeen alueilla, kuten Hämeenlinnassa, Hauholla, Tammelassa ja Forssassa ja tämän lisäksi Kalkkisissa. Omien kokemusteni mukaan eri tapahtumissa myydään erityyppisiä koruja. Tammelassa kesän lopulla järjestettävässä Hakkapeliitta-tapahtumassa ovat olleet suosittuja mustasavustetut ja kipsileimalla painetut korut. Nämä korut sopivat tapahtuman henkeen hyvin. One Day Design Shop -myyntitapahtumassa Hämeenlinnassa ja muissa myyntitapahtumissa ovat taas olleet suosittuja korut, joiden pinta on kuvioitu siirtokuvilla.

3 KORU

3.1 Korutaide ja korumuotoilu

Korutaide sekoitetaan helposti korumuotoiluun, etenkin käsityönä uniikkeina valmistettuihin studiokoruihin. Korumuotoilussa on kuitenkin aivan erilainen lähestymistapa ja näkökulma kuin korutaiteessa. Muotoilussa oleellista on käytettävyys. Korutaiteessa lähestytään korua puhtaasti taiteen näkökulmasta eli keskitytään taiteelliseen ilmaisuun. Korutaide on nykytaiteen laji ja siinä etuliite koru kertoo toteutustekniikasta tai antaa viitteitä siitä mittakaavasta, jossa liikutaan. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 4.)

Korutaiteessa käytettiin vielä 1940- ja 1950- luvuilla aitoja ja jaloja materiaaleja. Muodot olivat perinteisiä ja luonto-ornamentteihin pohjautuvia. Suomessa korutaiteilijat siirtyivät teoksissaan ei-esittäviin aiheisiin 1960-luvun aikana. Korulle klassiset luonnon muodot ja ornamentit väistyivät uuden teknologian myötä. (Ikonen, Helsingin Sanomat 2000.)

Viime vuosina on syvennyt korutaiteen edelläkävijämaissa, kuten Amerikassa ja Hollannissa, tutkimaan moninaisia korutaiteen vanhoja ja uusia ilmenemismuotoja. Suomessa taidekorun tekijöitä oli vuonna 2001 enemmän kuin koskaan. 1960-luvulta lähtien Suomessa on ollut koruntekijöitä, jotka ovat työskennelleet perinteisestä poikkeavin muodoin ja materiaalein. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 22.)

Mihin korua sitten tarvitaan? Ihmisen luontaisen narsismin takia halu koristella itseään on inhimillinen piirre. Koruksi ovat kelvanneet alkukantaisien heimojenkin keskuudessa jo pelkät linnunsulat tai luonnon kukat tai nyky-päivän ihmisellä vaikkapa kuminauha ranteessa. Korutaide nykytaiteen tavoin hämmentää katsojaa ja avautuaakseen katsojalle se kaipaa tulkintaa. Korutaiteesta on tullut design-korusta tai teollisesti valmistetusta korusta selkeästi erottuva taiteenlaji. Se kiinnostaa siihen erikoistuneita käsityöläisiä, design-korujen muotoilijoita, teollisia muotoilijoita ja kuvataiteilijoita. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 123.)

Hetki vuonna 1900, jolloin Ranskan Chambre Syndicale de la Bijouterie de Paris hyväksyi epäjalojen metallien käytön korujen materiaalina, voidaan katsoa nykykorun syntymishetkeksi. Näin luotiin pohja korun vapautumiselle materiaalisidonnaisuudestaan. Seurauksena tästä kehittyi pukukorujen käyttö teatterirekvisiittana ja osana modernin naisen arki- ja juhlapukeutumista. Korut halpenivat ja saatavuus lisääntyi. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 123.)

3.2 Suomalainen koru

1960-luvulla keskustelua herätti paljon koruissa käytettävä materiaali. Sekä taidekoruun että teollisesti valmistettuihin koruihin löysivät tiensä uudet muodikkaat materiaalit, kuten muovi. Taideteollisen korkeakoulun metallitaiteen lehtori Olli Tamminen aloitti uraansa korutaiteilijana tällä vuosikymmenellä. Tamminen sai keinon protestoida kultaseppäalan perinteitä vastaan käyttämällä muovia materiaalina. Koska hänellä oli teollisen muotoilijan koulutus, hän näki muovissa yhtä hyviä ominaisuuksia kuin missä tahansa muussakin materiaalissa. Tuohon aikaan keskustelua yleisössä herättivät hänen käsin valmistamansa akryylikorut. Yleisölle koru oli tuohon aikaan jalometalleista valmistettu arvoesine. Tammisen mukaan muovi oli materiaalina jalo ja arvokas ja se antoi plastisuutensa ja keveytensä takia korutaiteilijalle suunnattomasti mahdollisuuksia. Akryylin voimakkaat värit kertoivat pop-taiteen vaikutuksesta. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 125.)

1960-luvun lopulla koruissa alettiin käyttää materiaalina myös poronluuta ja luonnonkiviä ympäristötietoisuuden lisääntyessä. Näitä materiaaleja alettiin myös yhdistää joskus kultaan ja hopeaan. 1980-luvun puolivälissä Eila Minkkinen esitteli perinteisestä poikkeavaa toisenlaista lähestymistapaa pitämällä paperikorunäyttelyn. Hän oli valinnut materiaaleikseen aaltopahvin, tervapaperin ja muovin. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 126.)

Korutaiteilijoiden keskuudessa suosituksi tuli myös uusiokäyttö ja erilaisen materiaalien yhdistely. 1980-luvun ensimmäisiä suomalaisia roskakollaasikorujen tekijöitä oli Matti Mattson. Erilaiset teollisesti valmistetut esineet, kuten pullojen korkit, napit ja sähköjohdot, olivat löytäneet tiensä hänen koruihinsa. Materiaalien hienostuneimpia uusiokäyttäjiä lienee Janna Syvänoja. Syvänojan läheinen suhde luontoon myös huokuu hänen korutaiteessaan. Luontomystiikkaa Syvänoja luo käyttämällä materiaaleinaan myös jalavansiemeniä, oravamarjoja ja kuivuneita puunlehtiä. (Mäkelä & Bonde Jensen 2011, 127.)

3.3 FROM THE COOLEST CORNER Nordic Jewellery –korunäyttely

Vierailin korutaidenäyttelyssä Designmuseossa Helsingissä 31.12.2013. Näyttelyn nimi oli FROM THE COOLEST CORNER Nordic Jewellery. Näyttelyssä oli esillä 159 erilaista korua 61 pohjoismaiselta taiteilijalta. Kiinnostavinta korutaidetta olivat mielestäni saaneet aikaan ruotsalaiset. Näyttelyn tavoitteena oli uusimpien pohjoismaisien nykykorujen esittäminen laajamittaisesti. Tavoitteena oli myös synnyttää vuoropuhelua sekä vahvistaa nykykorun kansallista ja kansainvälistä asemaa. Pohjoismaista sekä Virossa pyydettiin lähettämään kiertonäyttelyä varten työnäytteitä viisihenkiselle jurylle. Juryyn kuuluivat Liesbet den Besten Hollannista, Widar Halén Norjasta, Lova Jönsson Ruotsista, Päivi Rautiainen Suomesta ja Jorunn Veiteberg Tanskasta. (Designmuseo, 2012.)

3.4 Keraamisen korun valmistajia Suomessa

Tutkin painetuista ja sähköisistä lähteistä suomalaisia keraamisen korunvalmistajia. Kiinnitin erityisesti huomiota korujen muotoon ja käytettyyn tekniikkaan. Tutkimuksen tein havainnoidakseni tulevia kilpailijoita ja heidän korumallistojaan. Kiinnitin huomiota korunvalmistajien korumallistoihin ja vertailin niitä omiini. Tämä auttoi havainnollistamaan sitä, millaisia koruja on jo markkinoilla Suomessa ja miten omat koruni sijoittuvat markkinoille

3.4.1 Mervi Kurvinen (1947)

Mervi Kurvinen on opiskellut mm. Joensuun yliopistossa, Lappeenrannan käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksessa sekä opiskellut korusuunnittelua Amsterdamissa, Hollannissa. (Den Besten, Astrup Bull, Halén, Jönsson, Malte, Ruutiainen, Savolainen, Thórsdóttir, Veiteberg 2012, 110.) Kurvinen valmistaa korutaidetta, korunomaista esineistöä ja installaatioita. Hänen työskentelyssään myös valokuvalla ja videolla on keskeinen tehtävä. Työskentelyssään hän kuvaa ihmisen ja esineen välistä suhdetta.

Kurvisen mukaan esineistöllä on valtava merkitys ihmisen elämässä. Kurvisen mukaan jokapäiväiseen elämään ja ammatilliseen toimintaan liittyvät esineet ovat keskeisiä. Taiteilijana hän on kuitenkin enemmän kiinnostunut siitä, miten esineet herättävät ihmisissä tunteita, rakentavat identiteettiä sekä sitovat aikaan ja paikkaan kuin myös kulttuuriin ja yhteisöön.

Taiteilijan mielestä mielenkiintoista on myös se, miten ihmiset kokevat eri asiat kiinnostaviksi ja tärkeiksi. Toiselle voi tuohisormus tai perinnöksi saatu esine olla arvokkaampi kuin timanttikääty tai kalliilla ostettu design-tuote.

Kurvinen pitää työskentelyssään ristiriitaisuuksista ja yhdistää mielellään teoksissaan halpoja ja arvokkaita materiaaleja. Materiaalit on painotettu johonkin kertakäyttöiseen ja johonkin pysyvään. Tällä ristiriitaisuudella taiteilija yrittää löytää sisältöä teoksilleen. Teoksissaan hän pyrkii kuvaamaan persoonallisuutta, ajan merkitystä ja vaikutusta tunteisiin. Kurvinen on tehnyt teoksia, joissa yhdistyvät korunomaiset elementit ja keramiikka. Yhteistyötä Kurvinen on tehnyt tätinsä, taidokkaan posliinimaalajaan, Tanja Häsän kanssa. (Kurvinen, luento 9.5.2009.)

Monissa Kurvisen teoksissa inspiraatio tulee populaarikulttuurista, kuten elokuvista ja kirjoista sekä jokapäiväisistä havainnoinneista ja kokemuksista. Koruissaan hän käyttää voimakkaita kontrasteja ja sommitelmia. Hänen aarteensa ovat löytyneet roskalavoilta, kirpputoreilta ja jopa pääsiäismunista. (Den Besten 2012, 110.)

Kurvisen lähtökohdat korutaiteeseen ovat mielenkiintoiset. Teokset ovat näyttäviä ja mielenkiintoisia. Kurvisen teoksissa viehättää se, että korut ovat uniikkeja ja niihin on käytetty eri materiaaleja. Muiden materiaalien yhdistäminen keramiikkaan kiinnostaa myös minua itseäni. Kurvisen teoksista Tanja Häsän kanssa yhteistyössä tehdyt posliiniset korut vetoavat minuun eniten. Korut ovat taidokkaasti maalattuja ja niihin on yhdistetty eri materiaaleja, kuten metallia, joka on saatu polkupyörän ketjuista (kuva 6.).

Kuva 6. Mervi Kurvisen yhteistyössä Tanja Häsän kanssa tehty posliinikoru, johon on liitetty metallia polkupyörän ketjuista.

3.4.2 Aune Siimes (1909-1964)

Aune Siimes valmistui Taideteollisuuskeskuskoulusta vuonna 1932. Siimes aloitti työt mm. avustamalla Greta-Lisa Jäderholm-Snellmania maa-laamalla Jäderholm-Snellmanin sommittelemia koristeita. Siimes myös suunnitteli itse joitakin koristeita. Muotoilijauransa alkuvaiheessa hän myös valmisti runsaasti eläinfiguureja sekä kansanaiheisia tyylieltyjä pienoisteoksia. Uransa alkuvaiheessa Siimes myös dreijasi paljon ja teki dreijaamiinsa kivitavaravateihin ja maljakoihin lasituskojeiluja.

Posliinitöihinsä Siimes sai innoituksen Kurt Ekholmin Italiasta tuoduista keraamisista kukkasommitelmista. Siimes alkoi myös itse valmistaa kukkasommitelmia. Näistä sommitelmista tunnetuimmiksi tulivat hänen korunsa. Koruissa materiaalina hän käytti posliinia. Posliini materiaalina oli Siimekselle hyvin tuttu. Hän sekoitti itse posliinimassansa ja lasitteensa. Tarvitsemansa posliinimassat hän värjäsi itse.

Siimes kehitti myös ainutlaatuisen posliinivalutekniikan lisäksi itselleen hyvin toimivan leikkaustekniikan. Hän valmisti ohuita ja hentoja useissa kerroksissa valettuja maljoja ja maljakoita. Tarkkaan katsottaessa näiden maljojen ja maljakoiden koristeita ne muodostivat kukan terälehtiä ja aaltomaisia kuvioita. Nämä kuviot olivat kasvimaailman ohella keskeisintä Siimeksen tuotannossa. Sarjatuotantoon hän suunnitteli maljakkosarjoja ja taloustavaroihin koristeita. (Astiataivas n.d.)

Muotoilijanuransa alkuvaiheessa Siimeksen erikoisuutena olivat lisäksi mm. hänen elegantit kaula- ja korvakorunsa. Materiaalina näissä oli käytetty ohutta posliinia. (Designed-in-Finland 2008.)

Halusin tutkia Siimeksen koruja, uraa ja tekniikoita opinnäytetyössäni mielenkiinnosta niitä kohtaan. On kiehtovaa ja kunnioitettavaa lukea hänen urastaan, jonka hän menestyksekkäästi loi niin vapaana taiteilijana kuin Arabian suunnittelijana. Tämä kiinnosti erityisesti työharjoittelun takia, jonka suoritin Heini Riitahuhan opissa Arabian taidesastolla. Myös Riitahuhta on sekä vapaa keramiikkataiteilija että yksi Arabian suunnittelijoista. Myös Siimeksen käyttämät tekniikat kiinnostavat minua, erityisesti massan värjäys, jota olen myös itse ajatellut ruveta kehittämään.

3.4.3 Karoliina Tuovinen

Karoliina Tuovinen valmistaa käyttö- ja taidekeramiikkaa pääasiassa matalapolttolisesta punasavesta. Tekniikoina hän käyttää dreijaamista sekä raku- ja savustustekniikoita. Lähtökohtana punasavi esineissään hänellä on kiinnostus pohjoismaiseen keramiikkaperinteeseen. Tuovisen tuotteille ominaista on koristeellisuus. Koristelukäsiin hän käyttää savua ja savilietteitä. Oman työhuoneensa lisäksi Tuovinen opettaa keramiikkaa eri kansalaisopistoissa ja kouluilla pääkaupunkiseudulla.

Keramiikan teko on hänelle tutkimusretki erilaisiin tekniikoihin, materiaaleihin ja muotoihin. Tutkimusretkiensä tuloksia hän hyödyntää yhdessä

oppilaidensa kanssa. Tuovinen on tehnyt opetustöitä lasten ja aikuisten parissa jo vuodesta 2004.

Kuopion Muotoiluakatemiasta valmistunut Tuovinen on opiskellut myös taiteen perusopettajaksi Lahden Muotoiluinstituutissa ja valmistunut 2006. Hän on toiminut savenvalajana Turun käsityöläismuseossa vuosina 2003 - 2008 sekä vuonna 2010. Tuovisen työhuone sijaitsee rauhallisella alueella Kauklahdessa, Espoossa. Työhuone toimii niin Tuovisen työtilana kuin kurssitilanakin. Erilaisia lasitteita ja muita keramiikan materiaaleja on käytettävissä pajalla laaja valikoima. Pajalla on myös käytössä keramiikan tekoon tarvittavia työkaluja dreijoista raku-uuneihin.

Tuovinen järjestää keramiikkakursseja lapsille ja aikuisille sekä tilauksesta yrityksille ja omavalintaisille ryhmille. Hänen työpajallaan on mahdollisuus myös polttopalveluun keramiikan harrastajille. Raku-polttotekniikka on ollut Tuoviselle läheinen aina kouluajoista lähtien. Tekniikka on hänelle jatkuva uusien oivalluksien ja kokeilemisen lähde. (Tuovinen 2013.)

Tuovinen käyttää myös mustasavustustekniikkaa, johon olen myös itse perehtynyt. Tuovisen koruissa minua kiehtoo tapa, jolla hän liittää keraamisia paloja toisiinsa kiinni. Palat on yhdistetty metallin kaltaisella langalla kiertäen niin, että korussa on reikä, johon lanka kierretään ja langan toiseen päähän kierretään kiinni toinen pala.

Mielenkiintoisimpia ovat rakutekniikalla valmistetut korut. Korujen väri vaihtelee kirkkaista turkoosin ja keltaisen sävyistä utuiseen mustasavustettuun tummaan sävyyn. Lisäksi Tuovinen yhdistää keraamisiin laattamaisiin pilveä muistuttaviin koruihinsa hausvasti mustasavustettuja helmiä nauhaksi erilaisilla sommittelutavoilla (kuva 7.).

Kuva 7. Karoliina Tuovisen koruja, joissa tekniikoina käytetty muun muassa mikro-rakutekniikkaa ja mustasavustustekniikkaa.

4 KORUMALLISTON SUUNNITTELU JA VALMISTUS

4.1 Suunnittelun lähtökohdat

Suunnittelun lähtökohtina korusarjalleni käytän pop-taidetta ja niihin pohjautuvia sarjakuvia. Pop-taiteelle ominaista ovat isot pikselit, pisteet ja pallot sekä sarjakuvamainen kerronta. Minua viehättävät myös pop-taiteelle ominaiset kirkkaat värit. Pop-taidetta suunnittelun lähtökohtana käsittelen opinnäytetyössä enemmän kohdassa 4.2. Sarjakuva-aiheita esiintyy pop-taiteessa paljon ja päätin yhdistää nämä kaksi aihetta korumalliston suunnittelun lähtökohdiksi.

Suunnittelun lähtökohdissa täytyy myös ottaa huomioon korumuotoilulle tärkein asia, käytettävyys. Tämänkin korun suunnittelussa, niin kuin korumuotoilussa yleensä, täytyy ottaa huomioon korun koko ja paino.

Käytin myös omia havainnointeja sarjakuvanäyttelyistä suunnittelun lähtökohtina. Näyttelyihin tutustumalla sain ideoita oman korumalliston hahmoon, värien käyttöön sekä kontrastien ja yhdenmukaisuuden luomiseen. Näyttelyitä käsittelen enemmän opinnäytetyön kohdassa 4.1.2.

4.1.1 Pop-taide

Pop-taide sai alkunsa 1950-luvun puolivälissä Englannissa ja Yhdysvalloissa. Huippukausi pop-taiteella oli 1960-luvulla. Pop-taiteelle ominaista oli sarjakuvamainen ilmaisu. Viivat ovat selkeät ja voimakkaat ja värit kirkkaat. Teoksiin on myös tuotu painokuvamaista ilmettä pilkuttamalla. (Jyväskylän yliopisto n.d.)

Taiteilijat hakivat aiheensa mm. sarjakuvista, kuvalehdistä, mainoksista, pakkauksista, viihteestä, elokuvista, pop-musiikista, radiosta ja televisios- ta. Määritelmän mukaan pop-taide tekee tyylin persoonattomuudesta. Pop-taiteessa on käytetty hyväksi kaupallisen taiteen ja muiden joukkoviestimien kuvakieltä.

Ensimmäisenä varsinaisena esimerkkinä Pop-taiteesta voidaan pitää englantilaisen maalarin Richard Hamiltonin kollaasia nimeltään ”Mikä oikeastaan tekee nykypäivän kodeista niin erilaisia?” (Kuva 8.). Kollaasissa esiintyy paljon pop-taiteelle ominaisia piirteitä, kuten pin-up -kuvia naisista ja miehistä, kulutushyödykkeitä, pakkauksia, elokuvia ja automerkkejä. (Honour & Fleming 1992, 705).

4.1.2 Sarjakuvat

Vierailin Helsingin sarjakuvafestivaaleilla 6. - 8.9.2013. Viikonlopun kestävillä festivaaleilla oli asetettu näyttelyitä eri puolille Helsinkiä. Lasipa-

latsin aukiolla sijaitsi festivaalien päätelttä, jossa oli esillä sarjakuvia monessa eri muodossa mm. sarjakuvia ja niiden historiasta kertovia kirjoja. Festivaali järjestettiin tänä vuonna 28:tta kertaa ja sen pääteemoina olivat Pohjois-Amerikka ja lasten sarjakuvat. Kävin tutustumassa erilaisiin sarjakuviin myös Good Fellows sarjakuva-alaan erikoistuneessa liikkeessä. Kerroin omistajalle opinnäytetyöstä ja hän muistutti tekijänoikeuslaista ja painotti sen noudattamista suunnittelussa.

Sarjakuvanäyttelyt

Näyttelyitä oli useita eri puolilla Helsinkiä. Otin ennalta selvää näyttelyistä ja vierailin niissä kolmessa, jotka kiinnostivat minua eniten. Kaikissa näyttelyissä oli jotakin, joka painui mieleen.

Kirjasto 10

Näyttelyssä mielenkiintoisimmat kuvat olivat akvarelli- (kuva 8.) ja lyijykynätekniikoilla tehdyt naishahmot. Lyijykynällä piirretty naishahmo on poistettu sarjakuvasivustossa 10 000 katselukerran jälkeen siitä syystä, että se on liian eroottinen (kuva 9.).

Kuva 8. Naishahmo, jossa käytetty akvarellitekniikkaa.

Kuva 9. Lyijykynällä piirrettyjä naishahmoja.

Galleria Nunes

Eniten kiinnostivat kuvat, joissa tekotapana oli käytetty mustan ja valkoisen kontrasteja (kuva 10.). Myös sarjakuva, jossa piirrokseseen oli liitetty aitoja kuvia mm. eläimistä ja esineistä, oli mielenkiintoinen (kuva 11.).

Kuva 10. Sarjakuvassa on keskitytty kontrastien luomiseen.

Kuva 11. Piiirrettyyn sarjakuvaan on liitetty aitoja kuvia eläimistä ja kulutus-tarvikkeista.

Galleria Jangva Studio

Näyttelyssä oli esillä Jyrki Heikkisen teoksia. Kuvat eivät olleet niinkään sarjakuvia vaan vedoksia. Tekniikoina oli käytetty piirustusta ja maalausta. Mielestäni kuvissa kiehtovaa oli se, että niissä oli käytetty väreä vain osittain tehosteena (kuva 12.).

Kuva 12. Jyrki Heikkisen vedos, jossa on käytetty väreä vain osittain tehosteena.

4.2 Suunnittelu ja valmistus

Pääasia korumuotoilussa on korun käytettävyyden suunnittelu. Rajasin tärkeysjärjestykseen tiettyjä asioita, joita tulee ottaa huomioon tämän korusarjan suunnittelussa.

Tärkeää on ensisijaisesti se, ettei koru ole käytettävyyden kannalta liian iso tai raskas käyttää. Lisäksi tärkeää on muoto. Esimerkiksi reunat eivät saa olla liian terävät, etteivät ne raavi käyttäjänsä. Tämä tulee huomioida korun valmistusvaiheessa ja viimeistelyssä.

Käytin suunnittelun lähtökohtana valokuvia itsestäni, joita sitten muokkasin sarjakuvamaiseksi. Piirsin ensimmäiset luonnokset valokuvan läpi ja aloin työstää kuvaa eteenpäin. Piirsin valokuvasta ääriviivat pääpiirteittäin korostaen tiettyjä yksityiskohtia. Koska luonnoksia syntyi paljon, esittelen niistä vain muutaman tärkeimmän esimerkin.

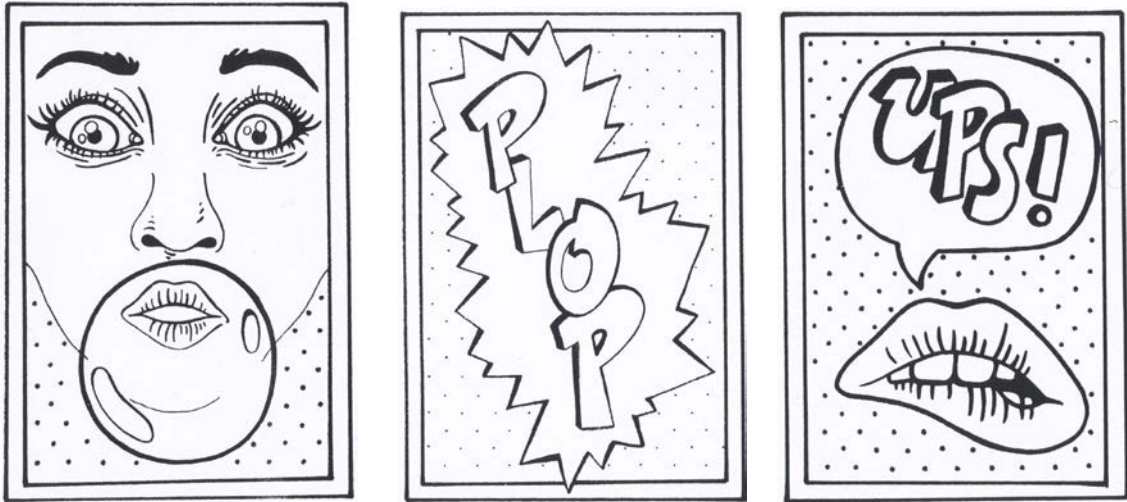
Tietokoneohjelmia en käyttänyt piirtämisen apukeinona. Piirsin kuvat käsin lopullista kuvaa suurempana, jolloin yksityiskohtien piirtäminen on helpompaa ja kuvasta saa selkeämmän. Kun lähtökohtana oleva kuva on isompi, kuvia pienentäessä yksityiskohdat pysyvät tarkkoina.

Suunnitteluun sain paljon ideoita vieraillessani sarjakuvanäyttelyissä. Sarjakuville ominaista on kuvasta toiseen etenevä kerronta. Tätä halusin korusarjani kuvasarjassa käyttää niin, että kuvasarjan jokainen kuva on erilainen. Niissä kuitenkin on jokin yhtenäinen piirre, joka sitoo niitä toisiinsa ja ne muodostavat yhtenäisen ilmeen.

Tutkiessani pop-taiteeseen pohjautuvia kuvia tein havainnon, että joihinkin pop-taiteessa pohjautuviin sarjakuviin on liitetty iso tehosteteksti puhekupla. Selatessani kuvia Tilman Osterwoldin kirjasta Pop Art havaitsin Marilyn Monroen huulista tehdyn kuvakollaasin. (Osterwold 2011, 13.) Tein kuvista myös havainnon, että useissa sarjakuva-aiheisissa kuvissa on käytetty isoja pikseleitä sekä pisteitä ja palloja. Idea lähti syntymään. Sarjakuvassani esiintyisi naishahmo, tehoste tekstiä, huulet ja yhtenäisenä tekijänä olisivat pop-taiteelle ominaiset pisteet ja pallot. Kuvat ja myös koru olisivat muodoltaan sarjakuvalla tyypilliset neliöt tai nelikulmiot.

Oli haastavaa saada näin paljon asiaa tiivistetyksi kolmeen kuvaan. Piirsin kolme erilaista kolmen kuvan sarjaa. Sarjakuvan tarina alkaa oikeasta korvakorusta ja siirtyy vasemman korvakorun kautta riipukseen.

Ensimmäisissä piirroksissa ensimmäisessä kuvassa on lähikuva naisen kasvoista, jossa tämä puhalttaa palloa purukumista. Toisessa kuvassa on tehosteteksti ”Plop” ja viimeisessä kuva pelkistä huulista ja puhekupla ”Ups!” (kuva 13.). Tekstiä halusin liittää osaksi sarjakuvaa selkeyttämään kuvien kerrontaa.

Kuva 13. Ensimmäinen suunniteltu kuvasarja.

Kuvat erosivat mielestäni liikaa toisistaan. Ajattelin olevan parempi, että kasvot esiintyvät molemmissa korvakoruissa ja vasta riipus olisi ikään kuin erillinen oma kuvansa ja korunsa, mutta kuitenkin tarinaan selkeästi liittyvä (kuva 14.). Viimeisessä ja valitussa kuvasarjassa olen tehnyt vain pieniä muutoksia toiseen kuvasarjaan nähden (kuva 15.).

Kuva 14. Toinen suunniteltu kuvasarja.

Kuva 15. Viimeisessä ja valitussa kuvasarjassa on tehty muutoksia vain vähän toiseen kuvasarjaan nähden.

4.3 Korun väri ja muoto

Perehtyessäni pop-taiteen kuvamaailmaan huomasin kuvissa paljon yhtäläisyyksiä. Värit ovat kuvissa kirkkaita ja perusvärejä on käytetty paljon. Värit ovat myös huomiota herättäviä. Varoin kuitenkin käyttämästä suunnittelussa tummia värejä, kuten sinistä, joka sekoittuisi helposti haluamani mustan ääriveriivän kanssa.

Alkuperäinen suunnitelma oli, että kuvissa oli viisi eri väriä. Koin valmistuksen jo ajatuksena käytettävissä olevilla laitteilla kuitenkin liian haastavaksi ja supistin värit kolmeen. Käyttäisin Jyrki Heikkisen tapaan värejä kuvissa vain osittain tehosteena enemmänkin kuin että kuvissa olisi väriä kauttaaltaan. Supistin värit kolmeen: vihreään ja punaiseen sekä mustaan ääriveriivaan. Tein paperille erilaisia väriyhdistelmiä muuttamalla värien paikkoja kuvassa (kuva 16.).

Kuva 16. Viimeisiä värisommitelmia.

Halusin muodon olevan sarjakuvalle tyypillinen nelikulmio. Reunaan suunnittelin kuvaa rajaavan sarjakuvalle ominaisen reunaviivan, joka jäisi valkoiseksi. Usein tämäntyyppinen reunaviiva esiintyy sarjakuvissa ja mielestäni se rajaa kuvan hyvin. Tässä vaiheessa otin huomioon suunnittelun lähtökohdat. Korun käytettävyyden kannalta kulmat on pyöristettävä niin, että ne eivät ole liian terävät, mutta kuitenkin niin, että muoto on edelleen nelikulmio. Valmistaessa korua leikkaan nelikulmion ensin teräväksi ja kulmat pyöristyvät viimeistelyvaiheessa.

Korun koko täytyi suunnitella niin, että kuva olisi vielä selkeä. Se ei kuitenkaan saanut olla liian iso, jotta korvakoruista ei tule liian raskaat. Ennen kuin aloin valmistaa siirtokuvia, suunnittelin kuvan ensin haluttuun kokoon ja valmistin sitten koekappaleet savesta. Koru ei tuntunut liian raskaalta korvanlehdessä. Valmistin myös koekappaleita, joissa koru ripustetaan eri kohdasta. Kokeilin kulmasta ja keskeltä ripustettavaa versiota. Kulmasta ripustettava on omasta mielestäni käytettävyyden ja näyttävyyden kannalta parempi. Koru pääsee liikkumaan vapaammin käyttäjän liikkeessa.

Massana aion käyttää vaaleaa samotitonta korkeanpolton kivitavaramassaa. Haluamani sarjakuville tyypillinen musta ääriviiva saattaa hukkoa tummempaan massaan. Lasitteena käytän kirkasta kiiltävää korkeanpolton lasitetta. Kirkkaalla lasitteella siirtokuvan värit tulevat esille. Siirtokuvien polttolämpötila tulee jatkossa määräytymään sen mukaan, mitä pigmenttejä yritys, josta tilaan kuvat alihankintana, käyttää. Siirtokuvien alihankinnasta ja itse valmistamistani siirtokuvista kerron paremmin kohdassa 4.4.

4.4 Tekniikat

Muotoilun koulutusohjelman laitteilla moniväristen siirtokuvien tekeminen on hankalaa, mutta ei mahdotonta. Kokeilin siirtokuvien valmistusta itse. Tulokset olivat huonot. Kohdistaminen tuotti ongelmia (kuva 17.). Kuvasta näkee värien väleissä olevat raot. Lisäksi joistakin kohdista väri on mennyt ääriviivan yli. Keskellä olevasta kuvasta väärän kohdistuksen näkee parhaiten. Kohdistuksen ollessa väärä jossakin työvaiheessa se vaikuttaa loppuihinkin väreihin. Tällöin värit eivät ole paikallaan.

Kuva 17. Kohdistus on ollut väärä siirtokuvia valmistettaessa.

Kysyin siirtokuvia valmistavalta yritykseltä, mitä tällaiset neliväriset siirtokuvat maksaisivat. Yritys vastasi, että kuvankäsittelyn perusmaksu tulostekuville on 107,80 € ja siirtokuvatulostearkki A4-kokoa maksaisi viideltä kappaleelta 5,50 €. Lisäksi siirtokuvien hintaan lisätään ALV 24 % ja postikulut.

Polttolämpötila näillä tulostesiirtokuvilla on lasitteesta riippuen 950-980 astetta. Valmistettavaa kuvaa varten yritys tarvitsee mahdollisimman tarkan kuvaorginaalin esim. jpeg- tai tiff-muodossa. Koon tulisi olla mielellään isompi kuin lopullinen kuva. Jos kuva on monivärinen, ei värierottelua tarvitse itse tehdä. Yrityksellä oleva tulostimen värikartta perustuu CMYK-värisekoituksiin, jolloin valkoinen väri puuttuu kokonaan ja voimakkaan punaisia sävyjä ei ole.

Jatkossa aion tilata siirtokuvat alihankintana kyseiseltä yritykseltä. Tällä tavoin säästän itse aikaa, enkä tarvitse tiloja siirtokuvien valmistukseen. Valmistamiseen tarvittavien laitteiden hankintaan tarvitsee suhteellisen ison pääoman ja laitteiden sijoittaminen on vaikeaa nykyisiin työtiloihini.

Olen myös suunnitellut muita siirtokuvien tulevia kuvia. Kysyin yritykseltä myös jatkoa ajatellen lisäkysymyksiä liittyen kuvien hintaan. Yrityksessä kuvankäsittelymaksu on kiinteä aloituskustannus kaikille tulostettaville kuville. Käsittelymaksu sisältää keramiikkaväreillä ladatun lasertulostimen käytön ja valmiiden tulosteiden valmistelun lopullisiksi siirtokuviksi, kuten esim. siirtolakkauksen.

Seripainetuissa kuvissa yritys käyttää samassa tarkoituksessa tätä aloituskustannusta ja liuotinkäsittelyä. Kysyin myös, vaikuttaako hintaan alentavasti, jos kuvia käsittelee itse. Yrityksestä vastattiin, että tulostettavia tiedostoja on säädettävä jokaisessa tapauksessa laitekohtaisesti, koska pigmentit eivät toimi tulostimen omassa värisäädössä samalla tavalla kuin

esimerkiksi normaalit laserpigmentit. Joka tapauksessa on otettava joskus useitakin säätötulosteita, jotka sitten sisältyvät yrityksen päättämään kiinteään kustannukseen. Itse tulosteeseen siirtyvän värimäärän hintaa on lähes mahdoton arvioida kuvakohtaisesti, koska laite tekee sävyistä omat sekoituksensa. Tämän takia on määriteltävä kiinteä perushinta.

Millään ennakoon tai valmiimmaksi kuvien käsittelyllä ei ole hintaan vaikutusta. Tulostettavien värien määrilläkään ei ole tuohon aloitusmaksuun vaikutusta. Itse tulostearkki ei maksa käytännössä kuin siirtokuva-arkin hinnan. Yritys ottaa jatkossakin vastaan yleisissä tallennusmuodoissa lähetettyjä kuvia, jos samaa kuvaa ei tarvitse tulostaa eri väreissä. Silloin kuvasta käy bitmap-tallennus yleisillä muodoilla. Sopivin tallennusmuoto on jokin yleinen vektorigrafiikan tallennusmuoto, jos esimerkiksi samaa viivapiirrosta tulostetaan erivärisinä siten, että viivojen värejä muutetaan.

Yrityksen käytössä on useita erilaisia kuvankäsittelyohjelmia. Nämä ohjelmat suoriutuvat bitmap- grafiikasta. Lisäksi käytössä on muutamia vektorigrafiikkaa käyttäviä ohjelmia esim. Corel Draw (Piippo, sähköpostiviesti 9.2.2014.)

5 TULOKSET, ARVIOINTI JA POHDINTA

5.1 Tulokset

Tuloksena tästä opinnäytetyöstä syntyi korusarja, jota voi tulevaisuudessa suunnitella eteenpäin. Käytän tätä opinnäytetyötä suunnittelun lähtökohtana lopulliselle korusarjalle. Tästä opinnäytetyöstä syntyi kolmen kuvan korusarja, jossa yhden korun mitat ovat aina 40 mm * 30 mm (kuva 18.).

Kuva 18. Kuvassa opinnäytetyön tuloksena syntynyt kuvasarja.

Suunnittelun tätä korusarjaa tulosten perusteella eteenpäin. Lopulliseen korusarjaan liitän vain pieniä yksityiskohtia tässä opinnäytetyössä esitetyistä kuvista. Yhtenäisenä tekijänä tulevat edelleen olemaan korusarjassa

pisteet ja pallot. Värit tulevat olemaan pop-taiteelle ominaiset kirkkaat ja lisäksi aion liittää korusarjaan vahvoja kontrasteja mm. vastavärien avulla. Siirtokuvatekniikan pidän edelleen tekniikkana tulevassa korusarjassa.

Kokeilin siirtokuvien valmistusta itse muotoilun koulutusohjelman laitteilla. Halusin tietää, mitä ongelmia on vastassa itse valmistetuissa siirtokuvissa. Samalla pohdin, kannattaako siirtokuvia valmistaa tulevaisuudessa itse.

Itse valmistettujen siirtokuvien tulokset olivat huonot. Kohdistaminen on monivärisissä siirtokuvissa hankalaa. Jos kohdistus on jossakin kohdassa valmistusprosessia väärä, vaikuttaa se koko painoprosessiin ja lopputulokseen. Itse valmistetuissa siirtokuvissani kohdistus oli väärä ja värit eivät olleet kohdallaan. Valmistusprosessin läpi käyminen kuitenkin auttoi ymmärtämään, mitä tulee ottaa huomioon ja mitä ongelmia painoprosessissa voi ilmetä.

Koen siirtokuvien valmistuksen itse tulosten mukaan hankalaksi. Tekniikka täytyy olla täysin hallinnassa, jotta tulokset ovat parhaat ja saan tarkkoja kuvia aikaiseksi. Lisäksi siirtokuvien valmistusmateriaaleja myydään vain isoissa erissä, joten varastointi vie tilaa. Lisäksi tarvittavien laitteiden hankintaan tarvitsisin melko suuren pääoman.

Siirtokuvien valmistukseen kuuluu monta työvaihetta ja jokaisessa työvaiheessa tarvitaan omat laitteensa. Tarvitsisin tilaa, johon laitteet sijoittaisin ja tämänhetkisillä työtiloillani se ei ole mahdollista. Tärkeää kuitenkin on, että olen käsitellyt koko prosessin käytännössä ja tiedän, mitä siirtokuvien valmistus vaatii, jos joskus alan valmistamaan siirtokuvia itse.

Koen kannattavammaksi tilata siirtokuvat alihankintana. Opinnäytetyön valmistusprosessissa selvitin, mitä siirtokuvien valmistus maksaa alihankintana. Tämä auttaa minua budjetoinnissa ja tuotteen hinnoittelussa tulevaisuudessa.

Koska hankin siirtokuvat alihankintana, minun täytyy ottaa huomioon yrityksen käytössä olevat laitteet ja tekniikat. Koska esimerkiksi siirtokuvien värit perustuvat CMYK-värikarttaan, täytyy jatkossa ottaa huomioon yrityksen käytössä olevat värit. Tämä rajaa tietyt värit pois esimerkiksi voimakkaan punaiset sävyt, joita ei löydy CMYK-värikartasta.

5.2 Arviointi ja pohdinta

Opinnäytetyössä käsitellään vaihe vaiheelta korumalliston suunnittelua. Myös valmistusprosessin läpi käyminen käytännössä antoi tietoa tulevaisuudessa käytettäviin tekniikoihin.

Korusarjan suunnitteluprosessin läpikäyminen on tärkeä tulevaa yritystoimintaani ja korumuotoiluani ajatellen. Valmistumiseni jälkeen opinnäytetyö auttaa suunnittelu- ja valmistusprosessin eri vaiheissa. Tuloksista

saadut tiedot auttavat valmistusprosessissa. Prosessin läpikäyminen antoi näkökulmia korumuotoilun suunnitteluun. Opinnäytetyön aikana siirtokuvista saatujen tietojen mukaan tiedot auttavat jatkossa suunnittelussa ja hinnoittelussa.

Korutaide on ollut ennen opinnäytetyöprosessia vieras aihe. Opinnäytetyö auttoi selvittämään, mitä korutaide on. Korutaide antaa paljon enemmän mahdollisuuksia kuin korumuotoilu, koska siinä tarkastellaan korua käyttävyyden sijasta taiteen näkökulmasta.

Suomalaisten keraamisten korujen valmistajien tutkiminen auttoi hahmottamaan, minkälaisia koruja kilpailijat valmistavat. Pystyn nyt arvioimaan paremmin korujeni mahdollisuuksia markkinoilla. Kiinnitin huomiota erityisesti käsittelemieni korun valmistajien tekniikoihin. Tulevassa tuotesuunnittelussa osaan kehittää tekniikoita ja korun ilmettä niin, että ne eroavat kilpailijoiden koruista.

Tulevassa tuotesuunnittelussa osaan paremmin ottaa huomioon sen, mitä rajoituksia korun valmistuksessa on. Käytin menetelminä omia havainnoita, kokemuksia sekä testauksia ja menetelmät täydensivät toisiaan. Hyvän tuen menetelmille toi sähköisten ja painettujen lähteiden tutkinta.

Kirjallista aineistoa käytin opinnäytetyössä vähemmän. Tärkeämpänä pidin omiin kokemuksiin pohjautuvaa tietoa, jota on kertynyt aikaisemmista tuotteistani ja myyntikokemuksistani. Pidin kirjallista aineistoa tukena omille havainnoille ja kokemuksille. Kirjallisesta aineistosta sain tulevaan toimintaan hyvää pohjatietoutta korujen osalta. Opinnäytetyöstä saatu teoreettinen ja käytännön tieto auttavat korujen suunnittelussa ja valmistuksessa tulevaisuudessa.

Jatkoa ajatellen opinnäytetyö on hyvä pohja korusuunnittelulle. Suunnittelun eri vaiheiden läpikäyminen käytännössä auttaa ja tukee myöhemmin prosessin hahmottamista. Tulosten perusteella on myöhemmin helpompi rajata jotkut työvaiheet pois niin, että säästän aikaa suunnittelussa ja valmistuksessa käyttämällä alihankintaa.

LÄHTEET

Painetut lähteet

Den Besten, L. Astrup Bell, K. Halén, W. Jönsson, L. Malte, C. Ruutiainen, P. Savolainen, J. Thórsdóttir, H. & Veiteberg, J. 2013. FROM THE COOLEST CORNER, Nordic Jewellery , Halén, W. (toim.) 2013. Oslo: ARNOLDSCHÉ Art Publishers

Hugh Honour & John Fleming. 1992. Maailman taiteen historia. Helsinki: Otava

Mäkelä, E & Bonde Jensen, K. 2003. Suomalainen KORU, Finnish JEWELLERY, Finlandesa JOYA. Helsinki: Art-Print Oy

Seija Bergström & Arja Leppänen. 2009. Yrityksen asiakasmarkkinointi. Helsinki: Edita Prima Oy

Tilman Osterwold. 2011. Pop Art. Köln: TASCHEN GmbH

Sähköiset lähteet

Astiataivas n.d. Viitattu 14.2.2014
<http://www.astiataivas.fi/arabiantaiteilijat>

Designed-in-Finland, 2008. Viitattu 14.2.2014)
http://www.designed-in-finland.com/studio_siimes.php

Designmuseum 2012 . Viitattu 2.1.2014
<http://www.designmuseum.fi/nayttely/from-the-coolest-corner-2/>

Jyu n.d. Viitattu 15.2.2014
<https://webapps.jyu.fi/wiki/pages/viewpage.action?pageId=8653281>

Jyväskylän yliopisto n.d. Viitattu 17.11.2013
<https://koppa.jyu.fi/avoimet/taiku/taidehistorian-aikajana/nykytaide/poptaide>

Piippo, M. 9.2.2014. Tarjoukseni siirtokuvista? Vastaanottaja Venla Viksten. [Sähköpostiviesti]. Viitattu 16.2.2014.

Karoliina Tuovinen, 2013. Viitattu 14.2.2014
<http://karoliinatuovinen.com/keramikko/>

Sigrid info n.d. Viitattu 14.11.2013
<http://www.sigrid.fi/info.html>

Walakky n.d. Viitattu 15.2.2014
<http://www.walakky.fi/upload/File/ALUSTAVA%20LIIKETOIMINTASUUNNITELMAN%20MALLI.pdf>

Ikonen, P. 2000. Korutaiteen modernismi. Helsingin Sanomat 2000.
Viitattu 15.2.2014
<http://www2.hs.fi/klik/arkisto/monet/ikonen/ikonen10.html>

Henkilökohtaiset tiedonannot

Kurvinen, M. Korutaiteilija. Luento. Helsinki 9.5.2009. Viitattu 2.1.2014
<http://www.korutaideyhdistys.fi/joomla/files/luennot/kurvinen/mervikurvinen.pdf>

Kuvalähteet

Kuva 1. Venla Viksten 2014

Kuva 2. Venla Viksten 2013

Kuva 3. Venla Viksten 2013

Kuva 4. Venla Viksten 2013

Kuva 5. Venla Viksten 2013

Kuva 6. Viitattu 10.5.2014
http://www.korutaideyhdistys.fi/joomla/index.php?option=com_phocagallery&view=category&id=27:kurvinenm&Itemid=201

Kuva 7. Karoliina Tuovinen 2013, Viitattu 10.5.2014
<http://karoliinatuovinen.com/tuotteet/korut-helmet/>

Kuva 8. Venla Viksten 2013

Kuva 9. Venla Viksten 2013

Kuva 10. Venla Viksten 2013

Kuva 11. Venla Viksten 2013

Kuva 12. Venla Viksten 2013

Kuva 13. Venla Viksten 2013

Kuva 14. Venla Viksten 2013

Kuva 15. Venla Viksten 2013

Kuva 16. Venla Viksten 2013

Kuva 17. Venla Viksten 2014

Kuva 18. Venla Viksten 2013

Kuvio 1. Venla Viksten 2014

